

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul V — Nr. 57

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 18 martie 1993

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
5. — Lege privind ratificarea Acordului dintre România și statul Kuwait pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și capital, semnat la Kuwait—City la 25 iulie 1992	2	Protocol referitor la amendarea articolului 56 al Convenției privind aviația civilă internațională, încheiat la Montreal la 6 octombrie 1989	25—26
Acord între România și statul Kuwait pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și capital	2—13	28. — Decret cu privire la promulgarea Legii pentru ratificarea Protocolului referitor la amendarea articolului 50 a) al Convenției privind aviația civilă internațională, încheiat la Montreal la 26 octombrie 1990, și a Protocolului referitor la amendarea articolului 56 al Convenției privind aviația civilă internațională, încheiat la Montreal la 6 octombrie 1989	26
26. — Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea Acordului dintre România și statul Kuwait pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și capital, semnat la Kuwait—City la 25 iulie 1992	13—14	11. — Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/1992 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1992	26
★		35. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/1992 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1992	27
6. — Lege pentru aderarea României la Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul încheiat la Londra la data de 17 februarie 1978	14	★	
Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave	14—19	12. — Lege privind rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 1992	27—29
Protocolul din 1978 privind Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave	20—23	36. — Decret pentru promulgarea Legii privind rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 1992	30
27. — Decret privind promulgarea Legii pentru aderarea României la Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul încheiat la Londra la data de 17 februarie 1978	23	HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR	
☆		25. — Hotărâre pentru prelungirea termenului stabilit de art. 4 al Hotărârii Camerei Deputaților nr. 68/1992 privind înființarea unei comisii de anchetă	30
7. — Lege pentru ratificarea Protocolului referitor la amendarea articolului 50 a) al Convenției privind aviația civilă internațională, încheiat la Montreal la 26 octombrie 1990, și a Protocolului referitor la amendarea articolului 56 al Convenției privind aviația civilă internațională, încheiat la Montreal la 6 octombrie 1989	24	26. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 59/1992 privind aprobarea compoziției nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților	30—31
Protocol referitor la amendarea articolului 50 a) al Convenției privind aviația civilă internațională, încheiat la Montreal la 26 octombrie 1990	24—25	27. — Hotărâre pentru prelungirea termenului stabilit de art. 1 alin. 2 al Hotărârii Camerei Deputaților nr. 7/1993 privind încuviințarea Comisiei pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară și servicii specifice de a porni o anchetă	31

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

privind ratificarea Acordului dintre România și statul Kuwait pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și capital, semnat la Kuwait—City la 25 iulie 1992

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre România și statul Kuwait pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și capital, semnat la Kuwait—City la 25 iulie 1992.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 8 decembrie 1992, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

prof. univ. OLIVIU GHERMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 22 februarie 1993, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ADRIAN NĂSTASE

București, 8 martie 1993.
Nr. 5.

A C O R D

între România și statul Kuwait pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și capital

România și statul Kuwait, dorind să promoveze relațiile lor economice reciproce prin înlăturarea obstacolelor fiscale,

au convenit după cum urmează :

ARTICOLUL 1**Persoane vizate**

Prezentul acord se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2**Impozite vizate**

1. Prezentul acord se aplică impozitelor pe venit și pe capital percepute în numele unui stat contractant, unei subdiviziuni politice, unei autorități locale sau unei unități administrativ-teritoriale a acestuia, indiferent de modul de percepere.

2. Sunt considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul

total sau pe elemente de venit și de capital, inclusiv impozitele pe câștiguri provenite din înstrăinarea proprietății mobile sau imobile și impozitele asupra creșterii valorii capitalului.

3. Impozitele care cad sub incidența prezentului acord sunt următoarele :

a) În cazul României :

1) impozitul pe veniturile realizate de persoanele fizice ;

2) impozitul pe profitul persoanelor juridice ;

3) impozitul pe salarii și alte remunerații similare ;

4) impozitul pe veniturile realizate din activități agricole ;

5) impozitul pe dividende (denumite în continuare *impozit român*).

b) În cazul Kuwaitului :

1) impozitul pe venitul societăților ;

2) 5% din profitul net al societăților pe acțiuni, plătit către Fundația kuwaitiană pentru dezvoltarea științei ;

3) Zakat-ul (denumite în continuare *impozit kuwaitian*).

4. Acordul se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau similare care sunt stabilite după data semnării acordului, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra modificărilor importante aduse în legislațiile lor fiscale.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentului acord în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită :

a) termenul *România* înseamnă România și, folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă și platoul continental, asupra cărora România exercită drepturi suverane, în conformitate cu propria sa legislație și cu dreptul internațional cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale, aflate în apele mării, pe fundul și în subsolul acesteia ;

b) termenul *Kuwait* înseamnă statul Kuwait și include orice zonă dincolo de marea teritorială care, în conformitate cu dreptul internațional, a fost sau poate fi desemnată potrivit legislației statului Kuwait ca zonă în care Kuwait poate exercita drepturi suverane sau jurisdicție ;

c) termenii *unul dintre statele contractante* sau *celălalt stat contractant* înseamnă România sau Kuwait, după cum cere contextul ;

d) termenul *impozit* înseamnă impozitul kuwaitian sau impozitul român, după cum cere contextul ;

e) termenul *persoană* include o persoană fizică, o societate sau orice altă grupare de persoane ;

f) termenul *societate* înseamnă orice persoană juridică sau orice altă entitate care este considerată ca o persoană juridică, în scopul impozitării, de către legislația statelor contractante respective ;

g) termenii *întreprindere a unui stat contractant* și *întreprindere a celuilalt stat contractant* înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant ;

h) termenul *național* înseamnă orice persoană fizică a unui stat contractant care posedă naționalitatea kuwaitiană în cazul Kuwaitului și cetățenia română în cazul României, precum și o persoană juridică, societate sau asociație având statutul în conformitate cu legislația în vigoare într-un stat contractant ;

i) termenul *trafic internațional* înseamnă orice transport efectuat cu o navă, aeronavă, vehicul feroviar sau rutier, exploatată de o întreprindere care are sediul conducerii efective în unul dintre statele contractante, cu excepția cazului când un astfel de transport se efectuează numai între locuri situate în celălalt stat contractant ;

j) termenul *autoritate competentă* înseamnă :

(i) în cazul României, ministrul economiei și finanțelor sau reprezentantul său autorizat ;

(ii) în cazul Kuwaitului, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat.

2. În ce privește aplicarea acestui acord de către un stat contractant, orice termen care nu este definit în acord va avea sensul ce i se atribuie de către legislația fiscală a acelui stat referitoare la impozitele care fac obiectul acordului, dacă contextul nu cere o interpretare diferită.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentului acord, termenul *rezident al unui stat contractant* înseamnă :

a) în cazul României, orice persoană care, potrivit legislației României, este supusă impozitului ca urmare a domiciliului său, rezidenței sale, locului conducerii sau oricărui alt criteriu de natură similară ;

b) în cazul Kuwaitului, o persoană fizică care are domiciliul în Kuwait și este național al Kuwaitului și o societate care este înregistrată în Kuwait.

2. În sensul paragrafului 1, un rezident al unui stat contractant va include :

a) guvernul unui stat contractant sau orice subdiviziune politică, autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia ; și

b) orice instituție guvernamentală constituită potrivit legii, cum este o societate, banca centrală, fond, autoritate, fundație, agenție sau altă entitate similară ; și

c) în cazul Kuwaitului, orice entitate interguvernamentală situată în Kuwait în al cărei capital Kuwait subscrie împreună cu alte state.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană fizică este rezident al ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează :

a) aceasta va fi considerată rezident al statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa ; dacă dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele state contractante, va fi considerată rezident al statului contractant cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale) ;

b) dacă statul în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre statele contractante, atunci va fi considerată rezident al statului contractant în care locuiește în mod obișnuit ;

c) dacă persoana locuiește în mod obișnuit în ambele state contractante sau în nici unul dintre ele, este considerată rezident al statului al cărui național este.

4. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezident al ambelor state contractante, atunci va fi considerată rezident al statului contractant în care își are sediul conducerii efective. Dacă sediul conducerii sale efective nu poate fi determinat, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentului acord, termenul *sediu permanent* înseamnă un loc fix de afaceri, prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Termenul sediu permanent include, în principal :

- a) un sediu de conducere ;
- b) o sucursală ;
- c) un birou ;
- d) o uzină ;
- e) un atelier ;
- f) o fermă sau plantație ; și
- g) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Termenul sediu permanent va cuprinde de asemenea :

- a) un șantier de construcții, un proiect de montaj sau instalare sau activitățile de supraveghere în legă-

tură cu acestea, dar numai când un asemenea șantier, proiect sau activități continuă pentru o perioadă mai mare de 6 luni ;

b) furnizarea de servicii, inclusiv servicii de consultanță, de o întreprindere a unui stat contractant, prin angajații săi sau alt personal angajat de întreprindere, în celălalt stat contractant, dar numai când activitățile de această natură, pentru același proiect sau un proiect conex, continuă pentru o perioadă sau perioade care însumează mai mult de 6 luni în orice perioadă de 12 luni.

4. Prin derogare de la prevederile acestui articol, termenul sediu permanent nu va include :

a) folosirea de instalații exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii ;

b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării ;

c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii exclusiv în scopul prelucrării de către o altă întreprindere ;

d) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul cumpărării de produse sau mărfuri ori pentru culegerea de informații pentru întreprindere ;

e) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul de a desfășura, pentru întreprindere, orice altă activitate cu caracter pregătitor sau auxiliar ;

f) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv pentru orice combinație de activități menționate în subparagraful a) la c), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. O persoană care desfășoară activitate într-un stat contractant în numele unei întreprinderi a celui alt stat contractant — alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 6 al acestui articol — se consideră a fi un sediu permanent în primul stat menționat dacă :

a) are în primul stat menționat împuternicirea de a negocia și încheia contracte pentru sau în numele unei asemenea întreprinderi ; sau

b) menține în primul stat un stoc de produse sau mărfuri, din care efectuează în mod regulat vânzări de produse sau mărfuri pentru sau în numele unei asemenea întreprinderi ; sau

c) asigură comenzi în primul stat menționat, în exclusivitate sau aproape în exclusivitate pentru între-

prinderea însăși sau pentru întreprindere și alte întreprinderi care sunt controlate de aceasta sau în care are interese în a le controla ; sau

d) activând în acest mod produce în acel stat pentru întreprindere produse sau mărfuri aparținând întreprinderii.

6. Un broker, un comisionar sau alt agent cu statut independent care își desfășoară activitatea în special ca intermediar între o întreprindere a unui stat contractant și un eventual client din celălalt stat contractant nu va fi considerat că este un sediu permanent în acel celălalt stat contractant, în cazul când asemenea activități nu implică asigurarea de comenzi în sensul paragrafului 5 c) de mai sus și cu condiția ca asemenea persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite. Totuși, când activitățile unui asemenea agent sunt desfășurate în întregime sau aproape în întregime în numele acelei întreprinderi, acesta nu va fi considerat ca un agent cu statut independent în sensul prezentului paragraf.

7. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celuilalt stat contractant sau care exercită activități în acel celălalt stat (fie printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una din aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din bunuri imobile

1. Venitul realizat de un rezident al unui stat contractant din bunuri imobile (inclusiv venitul din agricultură și exploatarea forestiere), situate în celălalt stat contractant, poate fi impus în acel celălalt stat. Totuși, venitul realizat din bunuri imobile sau cea parte a unui astfel de venit realizat de guvernul unui stat contractant sau de instituțiile sale guvernamentale, fie direct sau printr-o societate sau altă entitate legală și bunurile sunt situate în celălalt stat contractant, va fi impus numai în primul stat contractant menționat.

2. În sensul prezentului acord, termenul *bunuri imobile* are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care bunurile în cauză sunt situate. Termenul va include, în orice caz, toate accesoriile proprietății imobile, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatarea forestiere, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul bunurilor imobile și drepturile la rente variabile sau

fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatării zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale ; navele și aeronavele nu sunt considerate bunuri imobile.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a bunurilor imobile.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din bunurile imobile ale unei întreprinderi și veniturilor din bunurile imobile utilizate la exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat în afară de cazul când întreprinderea exercită activități în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activități în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care sunt atribuibile acelui sediu permanent. Totuși, sumele de orice fel primite pentru folosirea sau dreptul de folosire a echipamentului industrial, comercial sau științific sau pentru informația privind experiența industrială, comercială sau științifică, inclusiv consultanță și experiența în asistență tehnică, vor fi considerate a fi profituri ale unei întreprinderi cărora li se vor aplica prevederile acestui articol.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitatea sa în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant, acelui sediu permanent, profiturile pe care le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau analoge, în condiții identice sau analoge și tratând cu toată independența cu întreprinderea a cărui sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise la scădere cheltuielile efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află sediul permanent sau în altă parte. Totuși, nu vor fi admise la scădere sumele, dacă există, plătite (altfel decât pentru restituirea cheltuielilor curente) de sediul permanent către sediul central al întreprinderii sau alte

sedii, sub formă de redevențe, onorarii sau alte plăți similare în schimbul folosirii patentelor sau altor drepturi, sub formă de comision pentru servicii de specialitate prestate sau pentru îndrumare, sau cu excepția cazului întreprinderilor bancare, sub formă de dobânzi pentru împrumuturile bănești acordate sediului permanent. De asemenea, nu vor fi luate în calcul la determinarea profiturilor unui sediu permanent, sumele puse în sarcină (altfel decât pentru restituirea cheltuielilor curente) de sediul permanent către sediul central al întreprinderii sau alte sedii, sub formă de redevențe, onorarii sau alte plăți similare în schimbul folosirii patentelor sau a altor drepturi sau sub formă de comision pentru servicii de specialitate prestate sau pentru îndrumare sau, cu excepția cazului întreprinderilor bancare, sub formă de dobânzi pentru împrumuturile bănești acordate sediului central al întreprinderii sau altor sedii ale acesteia.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu va împiedica acel stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartitia uzuală; metoda de repartizare va fi, totuși, astfel adoptată încât rezultatul să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Dacă informația de care dispune autoritatea competentă a unui stat contractant nu este suficientă pentru determinarea profiturilor atribuibile sediului permanent al întreprinderii, nici o prevedere a paragrafului 2 nu va afecta aplicarea oricărei legi a acelui stat contractant, privitoare la determinarea sarcinii fiscale a acelui sediu permanent prin efectuarea de către autoritatea competentă a statului contractant a unei estimări a profitului impozabil al acelui sediu permanent, cu condiția ca legea să fie aplicată, în măsura în care informația de care dispune autoritatea competentă permite aceasta, în conformitate cu principiul acestui articol.

6. Nici un profit nu se va atribui unui sediu permanent pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

7. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent va fi determinat în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive valabile și suficiente de a proceda altfel.

8. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentului acord, atunci prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi internaționale

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare și rutiere vor fi impozabile numai în statul contractant în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

2. Dacă sediul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave, atunci acesta se consideră a fi situat în statul contractant în care este situat portul de înregistrare a navei sau, dacă nu există un atare port, în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava.

3. Dispozițiile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

4. Profiturile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din exploatarea navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere folosite pentru transportul exclusiv între locuri situate într-un stat contractant sunt impozabile în acel stat.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când :

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant ; sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile, care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una din întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acestei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând acelui stat și impune, în

consecință, profiturile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în acel celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat contractant, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci acel celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri. La efectuarea unei astfel de modificări, se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentului acord și autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc, dacă este necesar.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate rezidentă a unui stat contractant unei persoane rezidente a celui alt stat contractant pot fi impuse în acel stat. Totuși, aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende, potrivit legislației acestui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dividendelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% (unu la sută) din suma brută a dividendelor.

Prin derogare de la dispozițiile de mai sus, dividendele plătite de o societate rezidentă a unui stat contractant vor fi impuse numai în celălalt stat contractant dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este :

a) guvernul celui alt stat contractant sau orice instituție sau entitate constituită în acel stat contractant, astfel cum sunt definite în subparagrafele b) și c) ale paragrafului 2 al art. 4 ; sau

b) o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant și în al cărui capital guvernul acelu stat sau oricare din instituțiile sau entitățile la care s-a făcut referire la lit. a) de mai sus deține, direct sau indirect, cel puțin 51% (cincizeci și unu la sută), cu condiția ca partea de capital rămasă a unei astfel de societăți să fie deținută de naționali ai acelu stat contractant care sunt rezidenți ai acelu stat.

2. Termenul *dividende* astfel cum este folosit în prezentul articol indică dividende din acțiuni, inclusiv veniturile provenind din acțiuni sau din drepturi de folosință din părți miniere, din părți de fondator sau alte drepturi care nu sunt creanțe, din participări la profituri și alte venituri care sunt supuse aceluiași regim de impunere, ca și veniturile din acțiuni, de către le-

gislația statului în care este rezidentă societatea care distribuie dividendele.

3. Dispozițiile paragrafului 1 nu se aplică când beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activități în celălalt stat contractant, în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă printr-un sediu permanent sau o bază fixă situată acolo sau desfășoară în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea pachetului de acțiuni, în virtutea căruia sunt plătite dividendele, este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație, se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

4. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului când participarea generatoare de dividende este efectiv legată de un sediu permanent sau de o bază fixă situate în acel celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri sau venituri provenind din acel celălalt stat.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse numai în acel celălalt stat. Totuși, astfel de dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care societatea plătitoare de dobânzi este rezidentă și în conformitate cu legislația acelu stat dar, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% (unu la sută) din suma brută a dobânzilor.

Prin derogare de la dispozițiile de mai sus, dobânzile plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant pot fi impuse numai în celălalt stat contractant, dacă beneficiarul efectiv al dobânzii este :

a) guvernul celui alt stat contractant sau orice instituție sau entitate constituită în acel stat astfel cum sînt definite subparagrafele b) și c) ale paragrafului 2 al art. 4 ; sau

b) o societate, inclusiv o bancă sau o instituție financiară care este rezidentă a celui alt stat contractant și în al cărei capital guvernul acelu stat sau oricare din-

tre instituțiile sau entitățile la care s-a făcut referire la lit. a) de mai sus deține, direct sau indirect, cel puțin 25% (douăzeci și cinci la sută), cu condiția ca partea de capital rămasă a unei astfel de societăți să fie deținută de naționali ai aceluși stat contractant care sunt rezidenți ai aceluși stat.

2. Termenul *dobânzi*, astfel cum este folosit în prezentul articol, indică veniturile din creanțe de orice fel, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profituri și, în special, veniturile din efecte publice, din obligații și titluri de creanță, inclusiv primele și premiile legate de aceste efecte, titluri sau obligații; precum și veniturile care sunt supuse aceluiași tratament fiscal ca veniturile din sume împrumutate, potrivit legislației statului din care provin veniturile.

Penalizările pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

3. Dispozițiile paragrafului 1 nu se vor aplica dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitatea în celălalt stat contractant, din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație, se aplică dispozițiile art. 7 sau 14, după caz.

4. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este acel stat, o subdiviziune politică, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al aceluși stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este efectiv legată creanța asupra căreia se plătesc dobânzile și aceste dobânzi se suportă de acel sediu permanent sau bază fixă, atunci dobânzile se consideră că provin din statul în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

5. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitor și creditor sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor depășește suma care s-ar fi convenit între debitor și creditor în lipsa unor astfel de relații, dispozițiile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților rămâne impozabilă conform legislației fiecărui stat contractant, ținându-se cont de celelalte dispoziții ale prezentului acord.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși, asemenea redevențe pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației aceluși stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al redevențelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 20% (douăzeci la sută) din suma brută a redevențelor.

3. Termenul *redevențe* astfel cum este folosit în prezentul articol înseamnă plăți de orice natură, primite pentru folosirea sau dreptul de folosire al oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv filmele cinematografice ori benzile folosite pentru emisiunile de radio sau televiziune, al oricărui patent, marcă de comerț, desen, model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație.

4. Dispozițiile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează, în celălalt stat, servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau bunul pentru care se plătesc redevențele sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În asemenea situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Redevențele sunt considerate ca provenind dintr-un stat contractant când plătitorul este acel stat, o subdiviziune politică, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al aceluși stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este efectiv legat dreptul sau bunul generator de redevențe și acestea se suportă de sediul permanent sau baza fixă, atunci redevențele se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiar sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiar în lipsa unor astfel de relații, dispozițiile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților rămâne impo-

zabilă, conform legislației fiecărui stat contractant, ținându-se cont de celelalte dispoziții ale prezentului acord.

ARTICOLUL 13

Câștiguri din înstrăinări de bunuri

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea bunurilor imobile, astfel cum sunt definite în art. 6 și situate în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat. Totuși, câștigurile provenite din înstrăinarea bunurilor imobile sau a acelei părți a unui astfel de capital deținut de guvernul unui stat contractant sau de instituțiile sale guvernamentale, fie direct, fie printr-o societate sau altă entitate legală și situate în celălalt stat contractant, vor fi impuse numai în primul stat contractant menționat.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea bunurilor mobile făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a bunurilor mobile ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe pot fi impuse în acel celălalt stat.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere exploatate în trafic internațional, precum și a bunurilor mobile necesare exploatării acestor nave, aeronave și vehicule feroviare și rutiere vor fi impuse numai în statul contractant în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

4. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror altor bunuri, decât cele menționate la paragrafele 1, 2 și 3, vor fi impuse numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent vor fi impuse numai în acel stat contractant dacă nu dispune în mod obișnuit, în celălalt stat contractant, de o bază fixă pentru exercitarea activității sale. Dacă dispune de o astfel de bază fixă, veniturile vor fi impuse în acel ce-

lălalt stat contractant, dar numai acea parte care este atribuibilă acelei baze fixe.

2. Expresia *profesii independente* cuprinde, în special, activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiei de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 15

Profesii dependente

1. Sub rezerva dispozițiilor art. 16, 18, 19 și 20, salariile și alte remunerații similare pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salarială vor fi impuse numai în acel stat, cu condiția ca activitatea să nu fie exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea este exercitată în celălalt stat contractant, asemenea remunerații primite pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Prin derogare de la dispozițiile paragrafului 1, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat contractant menționat, dacă :

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în cursul anului fiscal vizat ;

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celui alt stat ; și

c) sarcina remunerațiilor nu este suportată de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat.

3. Personalul de deservire la sol trimis de sediul central al întreprinderilor naționale de transport aerian, maritim, feroviar sau rutier al unui stat contractant, în celălalt stat contractant, va fi scutit de impozitele percepute asupra remunerațiilor lor în celălalt stat contractant.

4. Prin derogare de la dispozițiile precedente ale acestui articol, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salarială exercitată la bordul unei nave, aeronave, vehicul feroviar sau rutier, exploatate în trafic internațional, vor fi impuse în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Tantiemele, jetoanele de prezență și alte remunerații similare primite de către un rezident al unui stat contractant în calitatea sa de membru al consiliului de ad-

ministrație sau al unui organ similar al unei societăți rezidente în celălalt stat contractant pot fi impuse numai în primul stat menționat.

ARTICOLUL 17

Artiști și sportivi

1. Prin derogare de la prevederile art. 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacole, cum sunt artiștii de teatru, de cinema, de radio sau televiziune și interpreții muzicali, precum și de sportivi, din activitatea lor personală desfășurată în această calitate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Când venitul în legătură cu activitățile personale ale unui astfel de artist de spectacole sau sportiv nu revine acestora ci unei alte persoane, prin derogare de la prevederile art. 7, 14 și 15, acel venit poate fi impus în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului sau sportivului.

3. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1 și 2, venitul obținut de artiștii sau sportivii care sunt rezidenți ai unui stat contractant, din activități exercitate în celălalt stat contractant, pe baza unui program de schimburi culturale între guvernele ambelor state contractante, va fi scutit de impozit în acel celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 18

Pensii și anuități

1. Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile, anuitățile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salarială desfășurată în trecut vor fi impuse numai în acel stat contractant.

2. După cum sunt folosiți în acest articol :

a) termenul *pensii și alte remunerații similare* înseamnă plăți periodice efectuate după ieșirea la pensie pentru munca salarială efectuată în trecut sau compensații pentru vătămări suferite în legătură cu munca salarială trecută ;

b) termenul *anuități* înseamnă o sumă stabilită în mod periodic la termene stabilite în timpul vieții sau în cursul unei perioade de timp specificată, cu obligația de a face în schimb plăți pentru deplină și corespunzătoare recompensare în bani sau echivalent bănesc.

ARTICOLUL 19

Funcții guvernamentale

1. a) Remunerațiile, altele decât pensiile, plătite de guvernul unui stat contractant, de o subdiviziune poli-

tică, o autoritate locală sau o unitate administrativ-teritorială a acestuia, unei persoane fizice în legătură cu serviciile prestate guvernului acelu stat contractant, subdiviziunii politice, autorității locale sau unității administrativ-teritoriale a acestuia, la încetarea funcțiilor de natură guvernamentală, sunt impozabile numai în acel stat contractant.

b) Totuși, asemenea remunerații sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă serviciile sunt prestate în acel celălalt stat contractant și persoana fizică este rezidentă a acelu celălalt stat și :

(i) este național al acelu celălalt stat contractant ; sau

(ii) nu a devenit rezident al acelu celălalt stat contractant numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensie plătită de către sau din fonduri la care contribuțiile sunt efectuate de guvernul unui stat contractant, o subdiviziune politică, o autoritate locală sau o unitate administrativ-teritorială a acestuia, unei persoane fizice, în legătură cu serviciile prestate guvernului acelu stat contractant, subdiviziunii politice, autorității locale sau unității administrativ-teritoriale a acestuia, este impozabilă numai în acel stat contractant.

b) Totuși, astfel de pensii sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă persoana fizică este rezident și național al acelu celălalt stat contractant.

3. Dispozițiile art. 15, 16 și 18 se vor aplica remunerațiilor și pensiilor aferente unor servicii prestate în legătură cu o activitate comercială desfășurată de un stat contractant, de o subdiviziune politică, o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

4. Dispozițiile paragrafului 1 se vor aplica, de asemenea, în legătură cu orice remunerație plătită, în cadrul unui program de asistență privind dezvoltarea unui stat contractant, a unei subdiviziuni politice, autorității locale sau a unei unități administrativ-teritoriale a acestuia, din fondurile alocate exclusiv de către acel stat, subdiviziune politică, autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia către un specialist trimis în celălalt stat contractant cu acordul acelu celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 20

Profesori și cercetători

O persoană fizică care este sau a fost, imediat anterior sosirii sale într-un stat contractant, rezidentă a celuilalt stat contractant și care este prezentă în pri-

mul stat contractant menționat numai în scopul de a preda sau a efectua cercetări la o universitate, colegiu, școală sau instituție de învățământ sau de cercetări științifice, recunoscute ca atare de guvernul primului stat menționat, va fi scutită de impozit în primul stat contractant menționat, pe o perioadă de 5 ani de la data primei sosiri în primul stat contractant menționat pentru remunerațiile obținute din astfel de activități pedagogice sau de cercetare.

ARTICOLUL 21

Studenti și practicanți

1. Un student sau un practicant în domeniul comercial sau industrial, care este sau a fost, imediat anterior sosirii într-un stat contractant, rezident al celuilalt stat contractant și care este prezent în primul stat contractant menționat numai în scopul educării sau perfecționării sale va fi scutit de impozit în primul stat contractant menționat pentru următoarele plăți sau venituri, primite sau obținute de el pentru întreținere, educare sau perfecționare :

a) plățile obținute din surse aflate în afara primului stat contractant menționat în scopul întreținerii, educării, studiului, cercetării sau perfecționării sale ;

b) alocațiile, bursele sau premiile trimise de guvern sau de o organizație științifică, educativă, culturală sau de altă natură ; și

c) venitul obținut din servicii personale prestate în acel stat contractant, cu condiția ca astfel de servicii să fie în legătură cu educarea sau perfecționarea sa.

ARTICOLUL 22

Alte venituri

Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate în articolele precedente ale prezentului acord, vor fi impuse numai în acel stat.

ARTICOLUL 23

Impunerea capitalului

1. Capitalul reprezentat din bunuri imobile, astfel cum sunt definite în art. 6 deținute de un rezident al unui stat contractant și situat în celălalt stat contractant poate fi impus în acel celălalt stat. Totuși, capitalul reprezentat de bunuri imobile sau cea parte din acest capital, deținut de guvernul unui stat contractant sau instituțiile sale guvernamentale, fie direct, fie

printr-o societate sau altă entitate legală și situat în celălalt stat contractant, va fi impus numai în primul stat contractant menționat.

2. Capitalul reprezentat din bunuri mobile făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau din bunuri mobile aparținând unei baze fixe de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente poate fi impus în acel celălalt stat.

3. Capitalul reprezentat de nave, aeronave, vehicule feroviare sau rutiere exploatate în trafic internațional și de bunurile mobile, ținând de exploatarea unor asemenea nave, aeronave, vehicule feroviare sau rutiere, va fi impus numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant vor fi impuse numai în acel stat.

ARTICOLUL 24

Evitarea dublei impuneri

1. Legislația în vigoare în fiecare stat contractant va continua să guverneze impunerea în statele contractante respective, cu excepția cazului când în prezentul acord sunt prevăzute dispoziții contrare.

2. S-a convenit ca dubla impunere să fie evitată potrivit prevederilor următoarelor subparagrafe :

a) În cazul României :

Impozitele plătite de rezidenții români, pentru venitul sau capitalul impozabil în Kuwait, potrivit prevederilor acestui acord, vor fi deduse din impozitele române datorate conform legislației fiscale române.

Această deducere nu va depăși, totuși, cea parte a impozitului pe venit sau pe capital, astfel cum a fost stabilit înainte de a se acorda deducerea, care corespunde venitului sau capitalului care poate fi impus în Kuwait.

b) În cazul Kuwaitului :

Când un rezident kuwaitian obține venituri care, potrivit prevederilor acestui acord, pot fi impuse în România și în Kuwait, Kuwait va acorda, ca deducere din impozitul pe venit al acelu rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în România.

Această deducere nu va depăși, totuși, cea parte a impozitului pe venit, astfel cum a fost stabilit înainte de a se acorda deducerea, care corespunde venitului sau capitalului care poate fi impus în Kuwait.

ARTICOLUL 25

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși, în celălalt stat contractant, la nici o impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea sau obligația la care sunt sau pot fi supuși naționali celuilalt stat aflați în aceeași situație. Totuși, nici o prevedere a acestui articol nu va afecta dreptul fiecărui stat contractant de a acorda o scutire sau reducere a impozitului potrivit legislației interne, regulamentelor sau practicilor administrative, propriilor săi naționali care sunt rezidenți ai acelu stat contractant. Totuși, o astfel de scutire sau reducere nu se va aplica asupra acelei părți a capitalului societăților deținute de persoane care sunt naționali ai celuilalt stat contractant.

2. Nici o prevedere a prezentului articol nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant orice deduceri personale, înlesniri și reduceri de ordin fiscal în funcție de situația civilă sau sarcinile familiale pe care le acordă propriilor rezidenți.

3. Nici o dispoziție a prezentului articol nu va fi interpretată ca impunând obligația legală a unui stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant avantajul oricărui tratament, preferință sau privilegiu care poate fi acordat oricărui alt stat sau rezidenților acestuia în virtutea înființării unei uniuni vamale, economice, a unor acorduri speciale, a unei zone comerciale libere, în virtutea oricărui acord regional sau subregional referitor în întregime sau în parte la mișcarea de capital și/sau la impunere, la care primul stat menționat poate fi parte.

4. În prezentul articol, termenul *impunere* înseamnă impozitele care fac obiectul prezentului acord.

ARTICOLUL 26

Procedură amiabilă

1. Când o persoană consideră că, datorită măsurilor luate de unul sau ambele state contractante, rezultă sau va rezulta pentru el o impozitare care nu este conformă cu dispozițiile prezentului acord, el poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația națională a acelor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este. Cazul trebuie să fie prezentat într-o perioadă de 2 ani de la data primei notificări a acțiunii din care rezultă o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentului acord.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitari care nu este în conformitate cu acordul. Orice înțelegere convenită va fi aplicată indiferent de perioadele de prescripție prevăzute de legislațiile statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea procedurii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării acordului. De asemenea, ele se pot consulta reciproc pentru evitarea dublei impuneri în cazurile care nu sunt prevăzute în acord.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente. Atunci când apare recomandabil, pentru a ajunge la o înțelegere, să se facă un schimb verbal de opinii, un astfel de schimb poate avea loc în cadrul unei comisii formate din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 27

Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare pentru aplicarea dispozițiilor prezentului acord. Orice informație primită de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informațiile obținute, conform prevederilor legislației interne ale acelu stat, și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu calcularea sau încasarea, aplicarea sau urmărirea sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul prezentului acord. Aceste persoane sau autorități vor folosi informațiile numai în aceste scopuri. Ele pot dezvălui informațiile în procedurile judecătorești sau deciziile judiciare.

2. Dispozițiile paragrafului 1 nu vor fi în nici un caz interpretate ca impunând unui stat contractant obligația :

a) de a lua măsuri administrative, contrare propriei legislații sau practicii administrative a acelu stat sau a celuilalt stat contractant ;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a acelu stat sau a celuilalt stat contractant ;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret de afaceri, industrial, comercial sau profesional sau un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 28

Privilegiile diplomatice și consulare

Nici o dispoziție a prezentului acord nu va afecta privilegiile fiscale ale membrilor misiunilor diplomatice sau consulare, în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 29

Dispoziții diverse

Prezentul acord nu va afecta dreptul unui rezident al unui stat contractant de a beneficia de înlesnirile fiscale, facilitățile pentru investiții, scutirile și avantajele acordate de celălalt stat contractant, potrivit legislației interne, reglementărilor și practicilor sale administrative.

ARTICOLUL 30

Intrarea în vigoare

1. Prezentul acord va fi supus ratificării în conformitate cu prevederile constituționale ale celor două state contractante.

2. Prezentul acord va intra în vigoare în a treizecea zi după ultima dată la care oricare stat contractant va notifica celuilalt stat că au fost îndeplinite prevederile constituționale pentru intrarea în vigoare a acordului. În acest caz, acordul va produce efecte în ambele state contractante :

Pentru România
Ministrul economiei și finanțelor,
George Danielescu

Pentru statul Kuwait
Ministrul finanțelor,
Nasser Abdellah Al Rudhan

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**

pentru promulgarea Legii privind ratificarea Acordului dintre România și statul Kuwait pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și capital, semnat la Kuwait-City la 25 iulie 1992

În temeiul art. 77 alin. (1) din Constituția României, promulgăm
Legea privind ratificarea Acordului dintre România și statul Kuwait

a) în ce privește impozitul reținut prin stopaj la sursă, asupra venitului datorat sau plătit începând cu sau după 1 ianuarie al anului calendaristic în care acordul a fost semnat ;

b) în ce privește celelalte impozite, pentru venitul aferent perioadelor de impunere începând cu sau după 1 ianuarie al anului calendaristic în care acordul a fost semnat.

ARTICOLUL 31

Durata și denunțarea acordului

Prezentul acord va rămâne în vigoare pentru o perioadă de 5 ani și va continua ulterior pentru o perioadă sau perioade similare, dacă nici un stat contractant nu va notifica în scris celuilalt stat contractant, cu 6 luni înainte de expirarea perioadei inițiale sau a celor ulterioare, intenția de a denunța acest acord. În acest caz, acordul își va înceta aplicabilitatea în ambele state contractante :

a) în ce privește impozitul reținut prin stopaj la sursă asupra venitului datorat sau plătit începând cu sau după 1 ianuarie al anului imediat următor celui în care a fost remisă nota de denunțare ;

b) în ce privește celelalte impozite, pentru venitul aferent perioadelor de impunere începând cu sau după 1 ianuarie al anului imediat următor celui în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept pentru care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă de către guvernele lor, au semnat prezentul acord.

Făcut în Kuwait, azi, a 25-a zi a lunii Moharram a anului 1413 Hegira, corespunzătoare zilei de 25 iulie 1992, în două exemplare originale în limbile română, arabă și engleză, toate textele fiind egal autentice.

În caz de divergență, textul englez va prevala.

pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și capital, semnat la Kuwait-City la 25 iulie 1992, și dispunem publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 4 martie 1993.
Nr. 26.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

C A M E R A D E P U T A Ț I L O R

S E N A T U L

L E G E

**pentru aderarea României la Convenția internațională
din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave,
modificată prin Protocolul încheiat la Londra
la data de 17 februarie 1978**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — România aderă la Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave, încheiată la Londra la 2 noiembrie 1973, modificată prin Protocolul din 1978 privind Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, încheiat la Londra la 17 februarie 1978.

Art. 2. — România, în conformitate cu prevederile art. 14 din convenție, declară că nu acceptă anexele III și IV la convenție.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 8 septembrie 1992, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

prof. univ. OLIVIU GHERMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 22 februarie 1993, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ADRIAN NĂSTASE

București, 8 martie 1993.
Nr. 6.

CONVENȚIA INTERNAȚIONALĂ DIN 1973

pentru prevenirea poluării de către nave *)

Părțile la convenție,

conștiente de necesitatea protejării mediului înconjurător în general și a celui marin în special, recunoscând că deversarea deliberată, din neglijență sau accidentală, de hidrocarburi și alte substanțe dăunătoare de către nave constituie o sursă serioasă de poluare,

recunoscând, de asemenea, importanța Convenției internaționale din 1954 pentru prevenirea poluării mării cu hidrocarburi, ca fiind primul instrument multilateral încheiat având drept prim obiectiv protecția mediului înconjurător, și apreciind contribuția semnificativă adusă de acea convenție pentru protejarea mărilor și a mediului costier împotriva poluării,

dorind să pună capăt poluării intenționate a mediului marin cu hidrocarburi și alte substanțe dăunătoare și să reducă la minimum deversarea accidentală de astfel de substanțe,

*) Traducere.

considerând că cel mai bun mijloc de a realiza acest obiectiv este stabilirea de reguli de folosință generală și care nu se limitează numai la poluarea cu hidrocarburi, au căzut de acord asupra celor ce urmează :

ARTICOLUL 1

Obligații generale în conformitate cu convenția

1. Părțile la convenție se angajează să pună în aplicare prevederile prezentei convenții și ale anexelor *) sale pentru prevenirea poluării mediului marin prin deversarea de substanțe dăunătoare sau apelor uzate conținând astfel de substanțe, contrar prevederilor convenției.

2. Dacă nu se specifică în mod expres altfel, orice referință la prezenta convenție este în același timp o referință la protocoalele și anexele sale.

ARTICOLUL 2

Definiții

Pentru aplicarea prezentei convenții, dacă nu se specifică în mod expres altfel :

1. *reguli* înseamnă regulile conținute în anexele la prezenta convenție ;

2. *substanță dăunătoare* înseamnă orice substanță care, deversată în mare, este susceptibilă a periclita sănătatea omului, a dăuna resurselor biologice, faunei și florei marine, a prejudicia peisajul natural sau a împiedica orice altă folosire legitimă a mării și include orice substanță supusă controlului de către prezenta convenție ;

3. a) *deversarea* înseamnă orice descărcare de substanțe dăunătoare sau ape uzate conținând astfel de substanțe provenind de la o navă, inclusiv orice scăpare, evacuare, revărsare, scurgere, pompare, emanaire sau vidanjare ;

b) *deversarea* nu cuprinde :

(i) descărcarea, în sensul Convenției pentru prevenirea poluării marine prin evacuarea deșeurilor sau altor materiale, încheiată la Londra la 13 noiembrie 1972 ; nici

(ii) descărcarea de substanțe dăunătoare provenind direct din explorarea, exploatarea și prelucrarea respectivă în mare a resurselor minerale ale fundului mării ; nici

(iii) descărcarea de substanțe dăunătoare pentru scopuri de cercetări științifice legale, care urmăresc să reducă sau să combată poluarea ;

4. *navă* înseamnă orice tip de navă exploatată în mediul marin incluzând ambarcațiunile cu aripi portante, vehiculele cu pernă de aer, submersibilele, mijloacele plutitoare și platformele fixe sau plutitoare ;

5. *administrație* înseamnă guvernul statului care exercită autoritatea asupra navei. Pentru o navă autorizată, a arbora pavilionul unui stat, administrația este guvernul aceluia stat. În ceea ce privește platformele fixe sau plutitoare, destinate explorării și exploatării fundului mării și subsolului acestuia adiacent coastei, asupra căruia statul riveran își exercită drepturile suverane în scopul explorării și exploatării resurselor naturale, administrația este guvernul statului riveran interesat ;

6. *incident* înseamnă un eveniment implicând descărcarea efectivă sau probabilă în mare a unei substanțe dăunătoare sau ape uzate conținând o astfel de substanță ;

7. *organizație* înseamnă Organizația Maritimă Consultativă Interguvernamentală.

ARTICOLUL 3

Aplicare

1. Prezenta convenție se aplică :

a) navelor autorizate a arbora pavilionul unei părți la convenție ;

b) navelor neautorizate a arbora pavilionul unei părți, dar care sunt exploatate sub autoritatea unei părți.

2. Nimic din prezentul articol nu trebuie interpretat ca limitând sau extinzând drepturile suverane ale părților în conformitate cu dreptul internațional asupra fundului mării sau subsolului acestuia adiacent coastelor lor pentru scopuri de explorare și exploatare a resurselor lor naturale.

3. Prezenta convenție nu se aplică navelor de război, navelor de război auxiliare și nici celorlalte nave aparținând unui stat sau exploatate de un stat atât timp cât acesta le folosește în scopuri guvernamentale și nu comerciale. Totuși, fiecare parte trebuie să adopte măsuri corespunzătoare care nu compromit funcționarea sau capacitatea de exploatare a acestui tip de nave, care îi aparțin sau care sunt exploatate de ea, că aceste nave acționează într-un mod corespunzător prezentei convenții în măsura în care acest lucru este rațional și realizabil.

ARTICOLUL 4

Încălări

1. Orice încălcare a prescripțiilor prezentei convenții este interzisă și sancționată ca atare de legislația administrației navei respective, indiferent de locul în care s-a produs încălcarea. Dacă administrația este informată de o astfel de încălcare și se convinge că există probe suficiente pentru a-i permite începerea urmăririi judiciare pentru încălcarea prezumtivă, aceasta va da curs acestei urmăriri cât mai curând posibil în conformitate cu legislația sa.

2. Orice încălcare a prevederilor prezentei convenții comisă în limitele jurisdicției unei părți la convenție este interzisă și sancționată ca atare, în conformitate cu legislația acelei părți. Ori de câte ori se produce o astfel de încălcare, partea trebuie :

a) să înceapă urmărirea judiciară în conformitate cu legislația sa ; sau

b) să comunice administrației de care depinde nava informațiile și probele aflate în posesia sa dovedind că a avut loc o încălcare.

3. Când informații sau probe referitoare la o încălcare a prezentei convenții de către o navă sunt comunicate administrației de care depinde nava, această

*) Anexele se vor comunica de către Ministerul Transporturilor autorităților competente direct interesate.

administrație va informa prompt partea care i-a comunicat informațiile sau probele și organizația despre măsurile luate.

4. Sancțiunile prevăzute de legislația părților, ca urmare a prezentului articol, trebuie să fie de o severitate care să descurajeze încălcările prezentei convenții, indiferent de locul unde a avut loc încălcarea.

ARTICOLUL 5

Certificate și reguli speciale privind inspectarea navelor

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 din prezentul articol, un certificat emis sub autoritatea unei părți la convenție, în conformitate cu prevederile regulilor, se va accepta de celelalte părți și se va considera, pentru toate scopurile urmărite de prezenta convenție, ca având aceeași valabilitate cu un certificat emis de acestea.

2. Orice navă obligată să posede un certificat eliberat în conformitate cu prevederile regulilor este supusă, în porturile și terminalele din mare aflate sub jurisdicția unei părți, inspecțiilor efectuate de către funcționarii autorizați legal de către acea parte. Acest fel de inspecție trebuie să se limiteze la verificarea existenței la bord a unui certificat valabil, în afara cazului când există motive serioase pentru a crede că starea navei sau a echipamentelor sale diferă apreciabil de datele înscrise în acel certificat. În acest caz, sau dacă nava nu are un certificat valabil, partea care execută inspecția va lua măsurile necesare pentru a se asigura că nava nu va continua voiajul decât atunci când nu va prezenta un pericol excesiv pentru mediul marin. Totuși, acea parte poate permite navei să părăsească portul sau terminalul din mare în scopul depășirii la cel mai apropiat șantier de reparații existent.

3. Dacă o parte refuză unei nave străine intrarea în porturile sau terminalele din mare de sub jurisdicția sa sau ia o măsură oarecare contra acestei nave, pe motiv că nava nu respectă prevederile prezentei convenții, partea trebuie să informeze imediat despre aceasta pe consulul sau reprezentantul diplomatic al părții sub al cărei pavilion este nava, sau, dacă acest lucru nu este posibil, administrația de care ține nava respectivă. Înainte de a refuza intrarea sau de a lua astfel de măsuri, partea poate cere consultații administrației navei respective. Administrația trebuie informată, de asemenea, dacă nava nu are un certificat valabil în conformitate cu prevederile regulilor.

4. Părțile vor aplica prescripțiile prezentei convenții navelor statelor care nu sunt părți la convenție în măsura necesară, pentru ca aceste nave să nu beneficieze de condiții mai favorabile.

ARTICOLUL 6

Descoperirea încălcărilor și aplicarea convenției

1. Părțile la convenție trebuie să coopereze la descoperirea încălcărilor și la respectarea prevederilor prezentei convenții folosind toate măsurile corespunzătoare și realizabile pentru descoperirea încălcărilor și supravegherea mediului, precum și măsuri adecvate pentru comunicarea de informații și adunarea de probe.

2. O navă careia i se aplică prezenta convenție poate fi supusă, în orice port sau terminal din mare aparținând unei părți, inspecției funcționarilor numiți sau autorizați de această parte pentru a verifica dacă a

descărcat substanțe dăunătoare violând prescripțiile regulilor. Dacă inspecția constată o încălcare a prevederilor convenției, se va înainta administrației un raport pentru ca aceasta să ia măsurile corespunzătoare.

3. Orice parte va comunica administrației probe, dacă există, că nava a descărcat substanțe dăunătoare sau ape uzate conținând astfel de substanțe încălcând prevederile regulilor. În măsura posibilităților, autoritatea competentă a primei părți va aduce la cunoștința comandantului navei această încălcare invocată.

4. La primirea acestei probe, administrația astfel informată va cerceta cazul și poate cere celeilalte părți să-i comunice probe suplimentare sau mai concludente asupra contravenției invocate. Dacă administrația apreciază că probele existente sunt suficiente pentru a intenta o acțiune privind contravenția invocată, aceasta va intenta o acțiune în conformitate cu legislația proprie, cât mai curând posibil. Administrația va comunica prompt părții care a semnalat încălcarea invocată, precum și organizației, acțiunea intentată.

5. O parte poate inspecta, de asemenea, o navă careia i se aplică prezenta convenție atunci când intră în porturile sau terminalele din mare de sub jurisdicția sa, dacă primește o cerere de cercetare de la orice parte împreună cu probe suficiente că nava a descărcat substanțe dăunătoare sau ape uzate conținând astfel de substanțe în orice loc. Raportul asupra unei astfel de cercetări va fi trimis părții care a cerut-o, precum și administrației, astfel încât să se poată lua măsuri corespunzătoare în conformitate cu prezenta convenție.

ARTICOLUL 7

Întârzierea nejustificată produsă navelor

1. Se vor depune toate eforturile posibile pentru a evita reținerea sau întârzierea nejustificată a navei în conformitate cu art. 4, 5 sau 6 din prezenta convenție.

2. Când o navă este reținută sau întârziată în mod nejustificat în conformitate cu art. 4, 5 sau 6 din prezenta convenție, aceasta are dreptul la o despăgubire pentru orice pierdere sau pagubă suferită.

ARTICOLUL 8

Rapoarte asupra incidentelor care implică substanțe dăunătoare

1. În caz de incident, trebuie să se întocmească fără întârziere un raport cât mai detaliat posibil în conformitate cu prevederile Protocolului I al prezentei convenții.

2. Fiecare parte la convenție trebuie :

a) să ia toate măsurile necesare ca un funcționar sau o instituție competentă să primească și să analizeze toate rapoartele asupra incidentelor ; și

b) să informeze organizația în detaliu asupra acestor măsuri pentru a fi difuzate celorlalte părți și state membre ale organizației.

3. Ori de câte ori o parte primește un raport în virtutea prevederilor prezentului articol, aceasta îl va trimite fără întârziere :

a) administrației navei implicate ; și

b) oricărui stat care ar putea fi afectat.

4. Fiecare parte la convenție dă navelor și avioanelor sale însărcinate cu inspectarea maritimă și altor ser-

servicii competente instrucțiuni pentru a semnala autorităților sale orice incident menționat în Protocolul I al prezentei convenții. Această parte trebuie, dacă consideră a fi cazul, să comunice aceasta organizației și oricărei alte părți interesate.

ARTICOLUL 9

Alte tratate și interpretări

1. La intrarea sa în vigoare, prezenta convenție înlocuiește Convenția internațională pentru prevenirea poluării apelor mării cu hidrocarburi din 1954, amendată, în ceea ce privește părțile la acea convenție.

2. Nimic din prezenta convenție nu va prejudicia codificarea și dezvoltarea dreptului mării de către Conferința Națiunilor Unite privitoare la dreptul mării, convocată în virtutea Rezoluției nr. 2750 C (XXV) a Adunării generale a Națiunilor Unite, nici pretențiile sau pozițiile actuale sau viitoare ale oricărui stat în privința dreptului mării și a naturii și extinderii jurisdicției statului riveran și statului pavilionului.

3. Termenul *jurisdicție* din prezenta convenție va fi interpretat în lumina dreptului internațional în vigoare în momentul aplicării sau interpretării prezentei convenții.

ARTICOLUL 10

Reglementarea diferendelor

Orice diferend între două sau mai multe părți la convenție privind interpretarea sau aplicarea prezentei convenții, care nu a putut fi reglementat pe cale de negocieri între părțile în cauză și dacă aceste părți nu hotărăsc altfel, va fi supus arbitrajului la cererea uneia dintre părți, în condițiile prevăzute în Protocolul II al prezentei convenții.

ARTICOLUL 11

Comunicarea de informații

1. Părțile convenției se angajează să comunice organizației :

a) textul legilor, ordonanțelor, decretelor, regulilor și al altor instrumente promulgate în privința diferitelor probleme legate de aplicarea prezentei convenții ;

b) lista instituțiilor neguvernamentale autorizate a acționa în numele lor în ce privește proiectarea, construcția și echipamentul navelor care transportă substanțe dăunătoare în conformitate cu prevederile regulilor ;

c) un număr suficient de modele ale certificatelor pe care le eliberează în conformitate cu prevederile regulilor ;

d) o listă a instalațiilor de primire incluzând amplasarea lor, capacitatea lor, instalațiile disponibile și alte caracteristici ;

e) rapoartele oficiale sau rezumatele acestor rapoarte în măsura în care ele expun rezultatele aplicării prezentei convenții ; și

f) un raport statistic anual, într-o formă standardizată de organizație, asupra sancțiunilor efectiv aplicate pentru încălcări ale prezentei convenții.

2. Organizația trebuie să notifice părților primirea oricărei comunicări în conformitate cu prezentul articol și să transmită tuturor părților orice informație care i-a fost comunicată în conformitate cu paragraful 1 lit. b)—f) din prezentul articol.

ARTICOLUL 12

Accidentele navelor

1. Fiecare administrație se angajează să întreprindă cercetări asupra oricărui accident suferit de vreuna din navele sale supusă prevederilor regulilor, dacă accidentul a avut un efect dăunător important asupra mediului marin.

2. Fiecare parte la convenție se angajează să transmită organizației informații privind rezultatele unor astfel de cercetări, atunci când apreciază că astfel de informații pot ajuta la determinarea modificărilor care ar fi de dorit să se aducă prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Semnare, ratificare, acceptare, aprobare și aderare

1. Prezenta convenție rămâne deschisă pentru semnare la sediul organizației de la 15 ianuarie 1974 până la 31 decembrie 1974, dată după care rămâne deschisă pentru aderare. Statele pot deveni părți la prezenta convenție prin :

a) semnare fără rezervă în ce privește ratificarea, acceptarea sau aprobarea ; sau

b) semnare sub rezerva ratificării, acceptării sau aprobării urmată de ratificare, acceptare sau aprobare ; sau

c) aderare.

2. Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea va fi efectuată prin depunerea unui instrument în acest scop la secretarul general al organizației.

3. Secretarul general al organizației va informa toate statele care au semnat prezenta convenție sau care au aderat la ea, de orice semnare sau de orice depunere de noi instrumente de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare și de data acestei depuneri.

ARTICOLUL 14

Anexe facultative

1. Un stat poate declara la semnarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea la prezenta convenție că nu acceptă una din sau toate anexele nr. III, IV și V (denumite mai jos *anexe facultative*) la prezenta convenție. Sub rezerva celor de mai sus, părțile la convenție sunt obligate să respecte orice anexă în întregime.

2. Un stat, care a declarat că nu acceptă o anexă facultativă, poate accepta oricând o astfel de anexă prin depunerea la organizație a unui instrument de felul celui menționat la art. 13 paragraful 2.

3. Un stat, care face o declarație în conformitate cu paragraful 1 al prezentului articol în ceea ce privește o anexă facultativă și care nu a acceptat ulterior această anexă în conformitate cu paragraful 2 al prezentului articol, nu are nici o obligație și nici nu este îndreptățit a pretinde nici un privilegiu care rezultă din prezenta convenție în ceea ce privește problemele ținând de această anexă, iar toate referirile la părțile din prezenta convenție nu includ acel stat în problemele legate de această anexă.

4. Organizația va informa statele care au semnat sau aderat la prezenta convenție despre orice astfel de de-

clarație în conformitate cu prezentul articol, precum și de primirea oricărui instrument depus în conformitate cu prevederile paragrafului 2 al prezentului articol.

ARTICOLUL 15

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va intra în vigoare la 12 luni după data la care cel puțin 15 state, ale căror flote comerciale combinate reprezintă cel puțin 50% din tonajul brut al flotei comerciale mondiale, au devenit părți la convenție în conformitate cu art. 13.

2. O anexă facultativă va intra în vigoare la 12 luni după data la care condițiile stipulate în paragraful 1 al prezentului articol au fost îndeplinite pentru această anexă.

3. Organizația va comunica statelor care au semnat prezenta convenție sau au aderat la ea data la care intră în vigoare și data la care o anexă facultativă intră în vigoare în conformitate cu paragraful 2 din prezentul articol.

4. Pentru statele care au depus un instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la prezenta convenție sau la o anexă facultativă după ce condițiile pentru intrarea acestora în vigoare au fost îndeplinite, dar înainte de data intrării în vigoare, ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea devin valabile din momentul intrării în vigoare a convenției sau anexei facultative sau la 3 luni după data depunerii instrumentului, dacă această din urmă dată este posterioară.

5. Pentru statele care au depus un instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la convenție sau la o anexă facultativă după data la care acestea intră în vigoare, convenția sau anexa facultativă va intra în vigoare după 3 luni de la data depunerii instrumentului.

6. Orice instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare depus după data la care au fost îndeplinite toate condițiile prevăzute în articolul 16 pentru intrarea în vigoare a unui amendament la prezenta convenție sau la o anexă facultativă se aplică convenției sau anexei facultative, în forma sa modificată.

ARTICOLUL 16

Amendamente

1. Prezenta convenție poate fi modificată după unul sau altul din procedeele specificate în paragrafele următoare.

2. Amendamente, după examinarea de către organizație :

a) orice amendament propus de o parte la convenție va fi prezentat organizației și difuzat de secretarul general al acesteia tuturor membrilor organizației și tuturor părților cu cel puțin 6 luni înainte de examinarea sa ;

b) orice amendament propus și difuzat ca mai sus va fi supus de organizație unui organ competent pentru examinare ;

c) părțile la convenție fie că sunt sau nu membre ale organizației sunt autorizate să participe la dezbaterile organului competent ;

d) amendamentele se adoptă numai cu o majoritate de 2/3 din părțile la convenție prezente și votante ;

e) dacă sunt adoptate în conformitate cu lit. d) de mai sus, amendamentele vor fi comunicate de către secretarul general al organizației tuturor părților la convenție pentru acceptare ;

f) un amendament este socotit ca fiind acceptat, în următoarele condiții :

(i) un amendament la un articol al convenției este socotit ca fiind acceptat de la data la care este acceptat de 2/3 din părți, ale căror flote comerciale combinate reprezintă cel puțin 50% din tonajul brut al flotei comerciale mondiale ;

(ii) un amendament la o anexă la convenție va fi socotit ca fiind acceptat în conformitate cu procedura specificată la lit. f) alin. (iii), în afara cazului când organul competent în momentul adoptării sale, hotărăște că amendamentul este socotit ca fiind acceptat la data la care este acceptat de 2/3 din părți, ale căror flote comerciale combinate reprezintă cel puțin 50% din tonajul brut al flotei comerciale mondiale. Totuși, oricând înainte de intrarea în vigoare a unui amendament la o anexă la convenție, o parte poate notifica secretarului general al organizației că va fi necesară aprobarea sa expresă înainte de intrarea în vigoare a amendamentului pentru ea. Notificarea și data primirii sale va fi adusă la cunoștința părților ;

(iii) un amendament la un supliment al unei anexe la convenție este socotit ca fiind acceptat la expirarea unui termen hotărât de organul competent la adoptarea sa, termen care nu trebuie să fie mai mic de 10 luni, în afara cazului când, în cursul acestei perioade, s-a comunicat organizației o obiecție de către cel puțin 1/3 din părți sau de către părțile ale căror flote comerciale combinate reprezintă cel puțin 50% din tonajul brut al flotei comerciale mondiale, fiind suficientă îndeplinirea uneia din aceste condiții ;

(iv) un amendament la Protocolul I al convenției va fi supus aceluiași proceduri ca și amendamentele la anexele la convenție, așa cum se prevede la lit. f) alin. (ii) sau (iii) de mai sus ;

(v) un amendament la Protocolul II al convenției va fi supus aceluiași proceduri ca și amendamentele la un articol al convenției, așa cum se prevede la lit. f) alin. (i) de mai sus ;

g) amendamentul va intra în vigoare în următoarele condiții :

(i) în cazul unui amendament la un articol al convenției, la Protocolul II sau la Protocolul I sau la o anexă la convenție, care nu este acceptat conform procedurii specificate la lit. f) alin. (iii), amendamentul acceptat în conformitate cu prevederile menționate mai sus intră în vigoare la 6 luni după data acceptării sale pentru părțile care au declarat că l-au acceptat ;

- (ii) în cazul unui amendament la Protocolul I, la un supliment, la o anexă sau la o anexă la convenție care este acceptat în conformitate cu procedura specificată la lit. f), alin. (iii), amendamentul, socotit ca fiind acceptat în conformitate cu condițiile de mai sus, intră în vigoare la 6 luni după acceptarea sa pentru toate părțile, cu excepția acelor care, înaintea acestei date, au făcut o declarație că nu-l acceptă sau o declarație în conformitate cu lit. f), alin. (ii), potrivit căreia este necesară aprobarea lor expresă.

3. Amendare printr-o conferință :

a) la cererea unei părți, sprijinită de cel puțin 1/3 din părți, organizația va convoca o conferință a părților la convenție care să examineze amendamentele la prezenta convenție.

b) Orice amendament adoptat de o astfel de conferință cu o majoritate de 2/3 a părților prezente și votante este comunicat de secretarul general al organizației tuturor părților contractante pentru acceptare.

c) În afara cazului când conferința nu hotărăște altfel, amendamentul este socotit acceptat și intrat în vigoare conform procedurii stabilite în paragraful 2 lit. f) și g) de mai sus.

4. a) În cazul unui amendament la o anexă facultativă, referirea din prezentul articol la o „parte la convenție“ trebuie interpretată ca referire la o parte la acea anexă.

b) Orice parte, care nu a acceptat un amendament la o anexă, va fi tratată ca nefiind parte numai în scopul aplicării aceluia amendament.

5. Adoptarea și intrarea în vigoare a unei noi anexe va fi supusă aceluiași proceduri ca și pentru adoptarea și intrarea în vigoare a unui amendament la un articol al convenției.

6. În afară de cazul când se prevede în mod expres altfel, orice amendament la prezenta convenție, făcut pe baza prezentului articol și care are legătură cu structura navei, se aplică numai navelor al căror contract de construcție este încheiat sau în lipsa unui contract de construcție, navelor a căror chilă este pusă la o dată sau după data la care amendamentul intră în vigoare.

7. Orice amendament la un protocol sau la o anexă se va referi la fondul aceluiași protocol sau acelei anexe și trebuie să fie compatibil cu articolele prezentei convenții.

8. Secretarul general al organizației va informa toate părțile despre orice amendament care intră în vigoare în virtutea prezentului articol, precum și despre data la care intră în vigoare fiecare amendament.

9. Orice declarație de acceptare sau de obiecțiune la un amendament, făcută în virtutea prezentului articol, va fi notificată în scris secretarului general al organizației. Acesta va aduce la cunoștința părților la convenție astfel de notificări, precum și data primirii lor.

ARTICOLUL 17

Promovarea cooperării tehnice

Părțile la convenție vor promova, cu consultarea organizației și a altor organe internaționale, cu concursul și coordonarea de către directorul executiv al Programului Națiunilor Unite pentru mediul înconjurător, sprijinirea acelor părți care solicită asistență tehnică pentru :

- a) pregătirea personalului științific și tehnic ;
- b) procurarea de echipament și instalații necesare pentru primire și supraveghere ;
- c) facilitarea altor măsuri și acțiuni pentru a preveni sau reduce poluarea mediului marin de către nave ; și
- d) încurajarea cercetărilor ; de preferință în țările interesate, promovând astfel țelurile și scopurile prezentei convenții.

ARTICOLUL 18

Denunțarea

1. Prezenta convenție sau orice anexă facultativă poate fi denunțată de orice parte la convenție în orice moment după expirarea a 5 ani de la data la care convenția sau o anexă facultativă intră în vigoare pentru acea parte.

2. Denunțarea se efectuează prin notificarea în scris adresată secretarului general al organizației care va informa toate celelalte părți despre asemenea notificare, data primirii ei, precum și data la care intră în vigoare o astfel de denunțare.

3. O denunțare intră în vigoare la 12 luni după primirea notificării de denunțare de către secretarul general al organizației sau după expirarea unei perioade mai lungi indicată în notificare.

ARTICOLUL 19

Depunerea și înregistrarea

1. Prezenta convenție va fi depusă la secretarul general al organizației, care va transmite copii certificate conforme tuturor statelor care au semnat prezenta convenție sau care au aderat la ea.

2. De îndată ce prezenta convenție intră în vigoare, textul va fi transmis de secretarul general al organizației, secretarului general al Națiunilor Unite pentru înregistrare și publicare, în conformitate cu articolul 102 din Carta Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 20

Limbile

Prezenta convenție este întocmită într-un singur exemplar în limbile engleză, franceză, rusă și spaniolă, fiecare text având aceeași valabilitate. Se vor face și depune, împreună cu originalul semnat, traduceri oficiale în limbile arabă, germană, italiană și japoneză.

Drept care, subsemnații, împuterniciți în mod legal în acest scop de guvernele respective, au semnat prezenta convenție.

Făcută la Londra la 2 noiembrie 1973.

P R O T O C O L U L I

Prevederi privind rapoartele asupra incidentelor implicând substanțe dăunătoare
(în conformitate cu art. 8 al convenției)

ARTICOLUL I

Obligația de a raporta

(1) Comandantul oricărei nave implicate într-un incident menționat în art. II al acestui protocol sau altă persoană având răspunderea navei va raporta fără întârziere detaliile unui astfel de incident, cât mai amplu posibil, în conformitate cu prevederile acestui protocol.

(2) În cazul în care nava menționată în paragraful 1 al acestui articol este abandonată sau în cazul în care un astfel de raport este incomplet sau nu se poate obține, armatorul, navlositorul, administratorul sau cel ce exploatează nava sau agenții acestora își vor asuma în cel mai larg sens posibil obligațiile care îi revin comandantului în conformitate cu prevederile acestui protocol.

ARTICOLUL II

Când se fac rapoarte

(1) Raportul va fi făcut când un incident implică :

a) o descărcare sau o descărcare probabilă de hidrocarburi sau de substanțe lichide nocive, transportate în vrac, rezultată din avarierea navei sau a echipamentului său, sau în scopul asigurării securității unei nave sau al salvării vieții omenești pe mare ; sau

b) o descărcare sau o descărcare probabilă de substanțe dăunătoare ambalate, inclusiv acelea în conținere de marfă, rezervoare portabile, vehicule auto sau de cale ferată și barje purtate ; sau

c) o descărcare, în timpul operării navei, de hidrocarburi sau substanțe nocive, care depășesc cantitățile sau cotele instantanee permise conform prezentei convenții.

(2) În sensul acestui protocol :

a) *Hidrocarbură*, menționată în subparagraful (1) a) al acestui articol, înseamnă hidrocarbură, așa cum este definită în regula 1 (1) din anexa I la convenție.

b) *Substanțe lichide nocive* menționate în subparagraful (1) lit. (a) al acestui articol înseamnă substanțe lichide nocive așa cum sunt definite în regula 1 (6) din anexa II la convenție.

c) *Substanțe dăunătoare* ambalate, menționate în subparagraful (1) lit. b) al acestui articol înseamnă substanțele care sunt menționate ca poluante pentru mediul marin în Codul maritim internațional pentru mărfuri periculoase (Codul IMDG).

ARTICOLUL III

Conținutul raportului

În orice caz rapoartele vor conține :

- a) identitatea navelor implicate ;
- b) data, felul și localizarea incidentului ;
- c) cantitatea și felul substanței dăunătoare implicate ;
- d) măsuri de ajutor și salvare.

ARTICOLUL IV

Raportul suplimentar

Orice persoană este obligată de prevederile acestui protocol să trimită un raport, ori de câte ori este posibil :

a) va completa raportul inițial, după necesitate, cu informații privind evoluția situației ; și

b) va satisface, în măsura posibilităților, cererile statelor afectate privind informațiile suplimentare asupra incidentului.

ARTICOLUL V

Procedeele de raportare

(1) Rapoartele vor fi transmise celui mai apropiat stat de coastă prin cele mai rapide canale disponibile și li se va da cel mai înalt grad de prioritate posibil.

(2) În vederea aplicării prevederilor acestui protocol, părțile la prezenta convenție vor elabora sau vor da în putere să fie elaborate reguli sau reglementări privind procedeele de urmat în raportarea incidentelor implicând substanțe dăunătoare, având la bază instrucțiunile elaborate de organizație.

P R O T O C O L U L I I

Arbitrajul

(în conformitate cu art. 10 al convenției)

ARTICOLUL I

Procedura de arbitraj, în afara cazului când părțile în litigiu hotărăsc altfel, va fi în conformitate cu regulile acestui protocol.

ARTICOLUL II

(1) La cererea unei părți la convenție adresată altei părți ca aplicare a art. 10 din prezenta convenție se va alcătui un tribunal de arbitraj. Cererea de arbitraj va consta dintr-o expunere a faptelor împreună cu orice piese justificative.

(2) Partea solicitantă va informa secretarul general al organizației despre faptul că a solicitat alcătuirea unui tribunal, numele părților în litigiu, precum și

articolele convenției sau regulile a căror interpretare sau aplicare, după părerea sa, dă naștere litigiului. Secretarul general va transmite această comunicare tuturor părților.

ARTICOLUL III

Tribunalul va fi compus din trei membri : câte un arbitru numit de fiecare parte în litigiu și un al treilea arbitru numit de comun acord de către primii doi, care îndeplinește funcția de președinte.

ARTICOLUL IV

(1) Dacă, după 60 de zile de la numirea celui de-al doilea arbitru, președintele tribunalului nu va fi fost numit, secretarul general al organizației, la cererea

oricăreia dintre părți, va proceda la numirea acestuia în termen de alte 60 de zile, alegându-l dintr-o listă de persoane calificate, întocmită în prealabil de consiliul organizației.

(2) Dacă, în termen de 60 de zile de la data primirii cererii, una dintre părți nu a numit pe membrul tribunalului de a cărei desemnare răspunde, cealaltă parte poate informa direct pe secretarul general al organizației, care va numi pe președintele tribunalului în termen de 60 de zile, alegându-l din lista prescrisă în paragraful (1) din prezentul articol.

(3) Președintele tribunalului, după numirea sa, va cere părții care nu a numit arbitru, să facă aceasta în același mod și în aceleași condiții. Dacă partea nu face numirea cerută, președintele tribunalului va cere secretarului general al organizației să facă numirea în forma și condițiile prescise în paragraful precedent.

(4) Președintele tribunalului, dacă este numit în conformitate cu prezentul articol, nu trebuie să aibă sau să fi avut naționalitatea uneia dintre părțile interesate, în afara cazului în care cealaltă parte consimte la aceasta.

(5) În caz de deces sau lipsă a unui arbitru de a cărui numire este responsabilă una dintre părți, această parte va numi un înlocuitor în termen de 60 de zile de la data decesului sau a lipsei. Dacă sus-numita parte nu face numirea, arbitrajul continuă cu arbitrii rămași. În cazul decesului sau lipsei președintelui tribunalului, se va numi un înlocuitor, în conformitate cu prescripțiile art. III de mai sus, sau, în caz de dezacord între membrii tribunalului, în termen de 60 de zile de la deces sau lipsă, în conformitate cu prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL V

Tribunalul poate audia și hotări în privința cererilor revendicative legate direct de obiectul litigiului.

ARTICOLUL VI

Fiecare parte este responsabilă de remunerarea arbitrului său și de cheltuielile provocate de pregătirea dosarului său. Remunerarea președintelui tribunalului și toate cheltuielile generale provocate de arbitraj sunt suportate în mod egal de amândouă părțile. Tribunalul va ține evidența tuturor cheltuielilor sale și va remite decontul final al acestora.

ARTICOLUL VII

Orice parte la convenție, care are un interes de natură juridică și care poate fi afectată de hotărârea din cazul respectiv, poate lua parte la procedura de arbitraj, cu consimțământul tribunalului, după ce a anunțat în scris părțile care au inițiat procedura.

ARTICOLUL VIII

Orice tribunal de arbitraj alcătuit conform prevederilor prezentului protocol va stabili propriile sale reguli de procedură.

ARTICOLUL IX

(1) Hotărârile tribunalului, atât în ceea ce privește procedura, locul ședințelor precum și asupra oricărei probleme ce îi este supusă, sunt luate cu majoritatea voturilor membrilor săi; absența sau abținerea unui membru al tribunalului numit de către părți nu va împiedica tribunalul să ia o hotărâre. În caz de egalitate de voturi, votul președintelui este hotărâtor.

(2) Părțile vor înlesni lucrările tribunalului și, în mod special, în conformitate cu legislația și folosind toate mijloacele de care dispun:

a) ele furnizează tribunalului documentele și informațiile necesare;

b) ele permit tribunalului să intre pe teritoriul lor, să audieze martori sau experți și să viziteze locul.

(3) Absența sau lipsa unei părți nu constituie o împiedicare a procedurii.

ARTICOLUL X

(1) Tribunalul dă sentința într-un termen de 5 luni începând din momentul alcătuirii sale, afară de cazul când acesta decide, în caz de nevoie, să extindă acest termen cu cel mult 3 luni. Sentința tribunalului este însoțită de o motivare. Ea este definitivă și fără drept de apel și va fi comunicată secretarului general al organizației. Părțile se vor conforma imediat sentinței.

(2) Orice controversă, ce s-ar putea ivi între părți în privința interpretării sau executării sentinței, poate fi supusă de una dintre părți judecătii tribunalului care a dat-o, sau, dacă acesta nu poate, unui alt tribunal alcătuit în acest scop, în același mod cu tribunalul inițial.

PROTOCOLUL DIN 1978

privind Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave

Părțile la prezentul protocol,

recunoscând contribuția însemnată care poate fi adusă de Convenția internațională din 1973 privind prevenirea poluării de către nave, protejării mediului marin înconjurător față de poluarea de către nave, recunoscând, de asemenea, necesitatea de a îmbunătăți în continuare prevenirea și controlul poluării marine de către nave, îndeosebi petroliere,

recunoscând, în continuare, necesitatea punerii în aplicare a regulilor pentru prevenirea poluării cu hidrocarburi, cuprinse în anexa nr. I a acestei convenții cât mai curând și într-o măsură cât mai mare posibil,

confirmând, totuși, necesitatea de a amâna aplicarea anexei nr. II a acestei convenții până când anumite probleme tehnice vor fi rezolvate satisfăcător,

considerând că aceste obiective pot fi realizate cel mai bine prin încheierea unui protocol referitor la Convenția internațională din 1973 privind prevenirea poluării de către nave, au căzut de acord, după cum urmează :

ARTICOLUL I

Obligații generale

(1) Părțile la prezentul protocol se angajează să pună în vigoare prevederile :

a) prezentului protocol și ale anexei sale, care face parte integrantă din prezentul protocol ; și

b) Convenției internaționale din 1973 privind prevenirea poluării de către nave (denumită în continuare *convenția*), sub rezerva modificărilor și adăugărilor expuse în prezentul protocol.

(2) Prevederile convenției și ale prezentului protocol vor fi citite și interpretate împreună ca un instrument unic.

(3) Orice referire la prezentul protocol implică, în același timp, și o referire la anexa acestuia.

ARTICOLUL II

Punerea în aplicare a anexei nr. II la convenție

(1) Fără a ține seama de prevederile art. 14 paragraful (1) al convenției, părțile la prezentul protocol sunt de acord ca ele să nu fie obligate de prevederile anexei nr. II la convenție pentru o perioadă de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentului protocol sau pentru o astfel de perioadă mai îndelungată care poate fi hotărâtă de o majoritate de două treimi din părțile la prezentul protocol în Comitetul pentru protecția mediului marin (denumit în cele ce urmează *comitetul*) al Organizației Maritime Consultative Interguvernamentale (denumită în continuare *organizația*).

(2) În timpul perioadei specificate în paragraful (1) al acestui articol, părțile la prezentul protocol nu vor avea nici o obligație și nici nu vor avea dreptul să reclame vreun privilegiu conform convenției, în privința problemelor legate de anexa nr. II la convenție, iar orice referire la părțile din convenție nu va include părțile la prezentul protocol atâta timp cât este vorba de probleme legate de acea anexă.

ARTICOLUL III

Transmiterea informațiilor

Textul art. II paragraful (1) lit. b) din convenție se înlocuiește cu următorul :

„o listă a inspectorilor numiți sau a organizațiilor recunoscute care sunt autorizate să acționeze în numele

părților în controlarea problemelor referitoare la proiectarea, construcția, exploatarea și echipamentul navelor care transportă substanțe dăunătoare, în conformitate cu prevederile regulamentelor pentru a fi transmise părților spre informarea funcționarilor lor. În consecință, administrația va notifica organizației responsabilitățile specifice și condițiile autorizării acordate inspectorilor numiți sau organizațiilor recunoscute.“

ARTICOLUL IV

Semnarea, ratificarea, acceptarea, aprobarea și aderarea

(1) Prezentul protocol rămâne deschis pentru semnare la sediul organizației de la 1 iunie 1978 la 31 mai 1979, dată după care rămâne deschis pentru aderare. Statele pot deveni părți la prezentul protocol prin :

a) semnare fără rezervă în ce privește ratificarea, acceptarea sau aprobarea ; sau

b) semnare sub rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, urmată de ratificare, acceptare sau aprobare ; sau

c) aderare.

(2) Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea va fi efectuată prin depunerea unui instrument în acest sens la Secretariatul General al organizației.

ARTICOLUL V

Intrarea în vigoare

(1) Prezentul protocol intră în vigoare la 12 luni de la data la care cel puțin 15 state, ale căror flote comerciale combinate reprezintă cel puțin 50% din tonajul brut al flotei comerciale mondiale, au devenit părți la el în conformitate cu art. IV al prezentului protocol.

(2) Orice instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, depus după data la care prezentul protocol a intrat în vigoare, va avea efect la 3 luni de la data depozitării.

(3) După data la care un amendament la prezentul protocol este considerat că a fost acceptat, conform art. 16 al convenției, orice instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare depus se va aplica la prezentul protocol amendat.

ARTICOLUL VI

Amendamente

Procedeele prezentate în art. 16 al convenției în privința amendamentelor la articole, la o anexă și la un supliment la o anexă a convenției se vor aplica, respectiv, amendamentelor la articolele, anexa și suplimentele la anexa prezentului protocol.

ARTICOLUL VII

Denunțarea

(1) Prezentul protocol poate fi denunțat de oricare parte la prezentul protocol, în orice moment după expirarea a 5 ani de la data la care protocolul intră în vigoare pentru acea parte.

(2) Denunțarea se va efectua prin depunerea unui instrument de denunțare la secretarul general al organizației.

(3) O denunțare intră în vigoare după 12 luni de la data primirii notificării de către secretarul general al organizației sau după expirarea oricărei alte perioade mai lungi, care poate fi indicată în notificare.

ARTICOLUL VIII

Depozitar

(1) Prezentul protocol va fi depus la secretarul general al organizației (denumit în continuare *depozitar*).

(2) Depozitarul va :

a) informa toate statele care au semnat prezentul protocol sau au aderat la acesta de :

- (i) fiecare nouă semnare sau depunere a unui instrument de ratificare, acceptare sau aderare, împreună cu data la care s-a făcut aceasta ;
- (ii) data intrării în vigoare a prezentului protocol ;
- (iii) depunerea oricărui instrument de denunțare a prezentului protocol împreună cu data la care acesta a fost primit și data la care denunțarea intră în vigoare ;
- (iv) orice decizii luate în conformitate cu art. II paragraful 1 al prezentului protocol ;

b) transmite copii certificate autentice pentru conformitate, ale prezentului protocol tuturor statelor care au semnat prezentul protocol sau au aderat la acesta.

(3) De îndată ce prezentul protocol intră în vigoare, o copie certificată pentru conformitate a acestuia va fi transmisă de către depozitar Secretariatului General al Națiunilor Unite pentru înregistrare și publicare în conformitate cu art. 102 din Carta Națiunilor Unite.

ARTICOLUL IX

Limbile

Prezentul protocol este redactat într-un singur exemplar în limbile engleză, franceză, rusă și spaniolă, fiecare text având aceeași valabilitate. Se vor face și depune, la originalul semnat, traduceri oficiale în limbile arabă, germană, italiană și japoneză.

Drept care, subsemnații, împuterniciți legal în acest scop de guvernele respective, au semnat prezentul protocol.

Făcut la Londra la 17 februarie 1978.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aderarea României la Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul încheiat la Londra la data de 17 februarie 1978

În temeiul art. 77 alin. (1) din Constituția României, promulgăm Legea pentru aderarea României la Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul încheiat la Londra la data de 17 februarie 1978, și dispunem publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 4 martie 1993.

Nr. 27.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru ratificarea Protocolului referitor la amendarea articolului 50 a) al Convenției privind aviația civilă internațională, încheiat la Montreal la 26 octombrie 1990, și a Protocolului referitor la amendarea articolului 56 al Convenției privind aviația civilă internațională, încheiat la Montreal la 6 octombrie 1989

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Protocolul referitor la amendarea articolului 50 a) al Convenției privind aviația civilă internațională, încheiat la Montreal la 26 octombrie 1990, și Protocolul referitor la amendarea articolului 56 al Convenției privind aviația civilă internațională, încheiat la Montreal la 6 octombrie 1989.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 8 septembrie 1992, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

prof. univ. OLIVIU GHERMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 22 februarie 1993, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ADRIAN NĂSTASE

București, 8 martie 1993.

Nr. 7.

P R O T O C O L *)

referitor la amendarea articolului 50 a) al Convenției privind aviația civilă internațională, încheiat la Montreal la 26 octombrie 1990

Adunarea Organizației Aviației Civile Internaționale, reunită în a douăzeci și opta sesiune (extraordinară) la Montreal, la 25 octombrie 1990,

luând act de dorința unui mare număr de state contractante privind mărirea numărului de membri ai consiliului pentru asigurarea unui mai bun echilibru, printr-o mai largă reprezentare a statelor contractante, considerând convenabil ca numărul de membri din acest organ să crească de la treizeci și trei la treizeci și șase,

considerând necesară amendarea în acest scop a Convenției privind aviația civilă internațională încheiată la Chicago în a șaptea zi a lunii decembrie 1944 :

1. aprobă, în baza prevederilor lit. a) a art. 94 din convenția sus-menționată, următorul proiect de amendament al acestei convenții :

„Se va modifica a doua propoziție a lit. a) din art. 50 al convenției, înlocuindu-se cuvintele *treizeci și trei* cu *treizeci și șase* ;

2. fixează la o sută opt numărul statelor contractante a căror ratificare este necesară pentru intrarea în vigoare a amendamentului propus, conform prevederilor lit. a) a art. 94 din convenția sus-menționată ;

3. hotărăște ca secretarul general al Organizației Aviației Civile Internaționale să elaboreze un protocol în limbile franceză, engleză, spaniolă și rusă, având aceeași autenticitate, care să cuprindă prevederile de mai jos :

a) Protocolul va fi semnat de președintele și de secretarul general al adunării.

b) Acesta va fi supus ratificării de oricare stat care a ratificat sau a aderat la Convenția privind aviația civilă internațională.

*) Traducere.

c) Instrumentele de ratificare vor fi depuse la Organizația privind Aviația Civilă Internațională.

d) Protocolul va intra în vigoare, în privința statelor care l-au ratificat, în ziua depunerii celui de-al o sută optulea instrument de ratificare.

e) Secretarul general va notifica imediat tuturor statelor contractante data depunerii fiecărui instrument de ratificare a protocolului.

f) Secretarul general va notifica imediat statelor părți la convenția de mai sus data la care protocolul va intra în vigoare.

g) Protocolul va intra în vigoare, în privința oricărui stat contractant care îl va ratifica după data menționată, imediat după depunerea de către statul respectiv a instrumentului său de ratificare la Organizația Aviației Civile Internaționale.

Assad Kotaite,

președintele celei de-a douăzeci și opta sesiuni
(extraordinare) a adunării

În consecință, în conformitate cu hotărârea de mai sus a adunării, prezentul protocol a fost elaborat de secretarul general al organizației.

Având în vedere cele de mai sus, președintele și secretarul general ai celei de-a douăzeci și opta sesiuni (extraordinare) a Adunării Organizației Aviației Civile Internaționale, autorizați în acest scop în mod corespunzător de adunare, au semnat prezentul protocol.

Întocmit la Montreal, în a douăzeci și șasea zi a lunii octombrie a anului o mie nouă sute nouăzeci, într-un singur exemplar în limbile franceză, engleză, spaniolă și rusă, fiecare dintre texte având aceeași valabilitate. Prezentul protocol va fi depus la arhivele Organizației Aviației Civile Internaționale, iar copii certificate pentru conformitate vor fi trimise de secretarul general al organizației tuturor statelor părți la Convenția privind aviația civilă internațională, încheiată la Chicago în a șaptea zi a lunii decembrie 1944.

S. S. Sidhu,

secretar general

PROTOCOL*)

referitor la amendarea articolului 56 al Convenției privind aviația civilă internațională, încheiat la Montreal la 6 octombrie 1989

Adunarea Organizației Aviației Civile Internaționale, reunită în a douăzeci și șaptea sesiune la Montreal, în ziua de 6 octombrie 1989,

luând act de dorința generală a statelor contractante în legătură cu mărirea numărului de membri ai Comisiei de navigație aeriană,

considerând convenabil ca numărul de membri din acest organ să crească de la cincisprezece la nouăsprezece,

considerând necesară amendarea în acest scop a Convenției privind aviația civilă internațională, încheiată la Chicago în a șaptea zi a lunii decembrie 1944 :

1. aprobă, în baza prevederilor lit. a) a art. 94 din convenția sus-menționată, următorul proiect de amendament al acestei convenții :

„Se va înlocui expresia *cincisprezece membri* cu *nouăsprezece membri* în art. 56 al convenției“ ;

2. fixează la una sută opt numărul statelor contractante a căror ratificare este necesară pentru intrarea în vigoare a amendamentului propus, conform prevederilor lit. a) a art. 94 din convenția de mai sus ;

3. hotărăște ca secretarul general al Organizației Aviației Civile Internaționale să elaboreze un protocol în limbile franceză, engleză, spaniolă și rusă, fiecare având aceeași valabilitate, care să cuprindă prevederile de mai jos :

a) Protocolul va fi semnat de președintele și secretarul general ai adunării.

b) Acesta va fi supus ratificării de oricare stat contractant care a ratificat sau a aderat la Convenția privind aviația civilă internațională.

c) Instrumentele de ratificare vor fi depuse la Organizația privind Aviația Civilă Internațională.

d) Protocolul va intra în vigoare, în privința statelor care l-au ratificat, în ziua depunerii celui de-al o sută optulea instrument de ratificare.

e) Secretarul general va notifica imediat tuturor statelor contractante data depunerii fiecărui instrument de ratificare a protocolului.

f) Secretarul general va notifica imediat tuturor statelor părți la convenția de mai sus data la care protocolul va intra în vigoare.

g) Protocolul va intra în vigoare, în privința oricărui stat contractant care îl va ratifica după data menționată, de la data depunerii de către statul respectiv a instrumentului său de ratificare la Organizația Aviației Civile Internaționale.

În consecință, în conformitate cu hotărârea de mai sus a adunării, prezentul protocol a fost elaborat de secretarul general al organizației.

Având în vedere cele de mai sus, președintele și secretarul general ai celei de-a douăzeci și șaptea sesiuni a Adunării Organizației Aviației Civile Internaționale, autorizați în mod corespunzător în acest scop de adunare, au semnat prezentul protocol.

*) Traducere.

Întocmit la Montreal la 6 octombrie 1989, într-un singur exemplar în limbile franceză, engleză, spaniolă și rusă, fiecare dintre texte având aceeași autenticitate. Prezentul protocol va fi depus la arhivele Organizației

Aviației Civile Internaționale, iar copii certificate pentru conformitate vor fi transmise de secretarul general al organizației tuturor statelor părți la Convenția privind aviația civilă internațională, încheiată la Chicago la 7 decembrie 1944.

A. Alegria,
președintele
celei de-a 27-a sesiuni a adunării

S. S. Sidhu,
secretar general

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

cu privire la promulgarea Legii pentru ratificarea Protocolului referitor la amendarea articolului 50 a) al Convenției privind aviația civilă internațională, încheiat la Montreal la 26 octombrie 1990 și a Protocolului referitor la amendarea articolului 56 al Convenției privind aviația civilă internațională, încheiat la Montreal la 6 octombrie 1989

În temeiul art. 77 alin. (1) din Constituția României, promulgăm Legea pentru ratificarea Protocolului referitor la amendarea articolului 50 a) al Convenției privind aviația civilă internațională, încheiat la Montreal la 26 octombrie 1990, și a Protocolului referitor la amendarea articolului 56 al Convenției privind aviația civilă internațională, încheiat la Montreal la 6 octombrie 1989, și dispunem publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 4 martie 1993.
Nr. 28.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

C A M E R A D E P U T A Ț I L O R

S E N A T U L

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/1992 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1992

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1992 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 23 decembrie 1992.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților și Senat în ședința comună din 24 februarie 1993, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION RAȚIU

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. **OLIVIU GHERMAN**

București, 11 martie 1993.
Nr. 11.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/1992 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1992

În temeiul art. 77 alin. (1) din Constituția României, promulgăm Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/1992 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1992 și dispunem publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 10 martie 1993.
Nr. 35.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 1992

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Bugetul asigurărilor sociale de stat pe anul 1992, adoptat prin Legea nr. 61/1992, se rectifică după cum urmează :

	— mil. lei —
— venituri	+ 28.481,7
— cheltuieli	+ 3.571,7

(2) Din rectificarea veniturilor și a cheltuielilor, efectuată potrivit alin. 1, rezultă un excedent bugetar de 32.690,0 milioane lei față de un excedent bugetar inițial prevăzut de 7.780,0 milioane lei.

Art. 2. — Corespunzător rectificărilor prevăzute la art. 1, în structura veniturilor, comparativ cu nivelurile aprobate prin Legea nr. 61/1992 privind bugetul asigurărilor sociale de stat pe anul 1992, se aprobă următoarele modificări :

	— mil. lei —
Venituri — Total	+ 28.481,7
— contribuții pentru asigurările sociale de la persoane juridice și fizice care utilizează muncă salariată	+ 28.323,8
— alte venituri ale asigurărilor sociale de stat	+ 157,9

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților și Senat în ședința comună din 24 februarie 1993, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ION RAȚIU

București, 11 martie 1993.
Nr. 12.

Art. 3. — La cheltuielile bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 1992, comparativ cu nivelurile aprobate prin Legea nr. 61/1992, se aprobă următoarele modificări :

	— mil. lei —
Cheltuieli — Total	+ 3.571,7
— pensii de asigurări sociale de stat	+ 19.802,6
— indemnizații pentru incapacitate temporară de muncă din cauză de boală sau accident	— 4.980,1
— indemnizații pentru concedii de maternitate și îngrijirea copiilor	— 12.723,2
— tratament balnear și odihnă	+ 605,0
— compensare preț medicamente	+ 867,4

Art. 4. — Prin aplicarea rectificărilor prevăzute la art. 1, 2 și 3 din prezenta lege, indicatorii bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 1992 vor avea nivelul prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 5. — Bugetul fondului pentru pensia suplimentară pe anul 1992 este cuprins în anexa nr. 2.

Art. 6. — Veniturile și cheltuielile fondului pentru plata ajutorului de șomaj pe anul 1992 sunt cuprinse în anexa nr. 3.

Art. 7. — Veniturile și cheltuielile bugetului asigurărilor sociale ale agricultorilor pe anul 1992 sunt cuprinse în anexa nr. 4.

Art. 8. — Anexele nr. 1, 2, 3 și 4 fac parte integrantă din prezenta lege.

PREȘEDINTELE SENATULUI

prof. univ. OLIVIU GHERMAN

B U G E T U L
asigurărilor sociale de stat pe anul 1992

— mil. lei —

	Program 1992	Influențe	Program rectificat pe anul 1992
I. Venituri — Total	415.330,0	+ 28.481,7	443.811,7
din care :			
— Contribuții pentru asigurări sociale de la persoane juridice și fizice care utilizează munca salariată	414.721,2	+28.323,8	443.045,0
— Contribuția salariaților și pensionarilor pentru bilete de tratament balnear și odihnă	550,0	—	550,0
— Alte venituri ale asigurărilor sociale de stat	58,8	+ 157,9	216,7
II. Cheltuieli — Total	407.550,0	+ 3.571,7	411.121,7
din care :			
— Pensii de asigurări sociale de stat	301.000,3	+ 19.802,6	320.802,9
— Indemnizații pentru incapacitate temporară de muncă din cauză de boală sau accident	25.693,2	— 4.980,1	20.713,1
— Ajutoare sociale acordate potrivit legii	1.531,8	—	1.531,8
— Indemnizații pentru concedii de maternitate și îngrijirea copiilor	36.153,4	— 12.723,2	23.430,2
— Ajutoare acordate salariaților pentru decese și proteze	290,0	—	290,0
— Ajutoare pentru decese pensionari	750,0	—	750,0
— Tratament balnear și odihnă	2.200,0	+ 605,0	2.805,0
— Cheltuieli pentru prelucrarea și plata pensiilor	8.162,7	—	8.162,7
— Cheltuieli pentru compensarea prețurilor la medicamente	31.724,6	+ 867,4	32.592,0
— Alte cheltuieli pentru asigurări sociale de stat	44,0	—	44,0
III. Excedent/Deficit (I—II)	+ 7.780,0	+ 24.910,0	+ 32.690,0

B U G E T U L
fondului pentru pensia suplimentară pe anul 1992

— mil. lei —

	Program 1992	Influențe	Program rectificat pe anul 1992
I. Venituri — Total	50.505,0	+ 5.865,0	56.370,0
din care :			
— Contribuții pentru pensia suplimentară de la persoane fizice	47.245,0	— 875,0	46.370,0
— Alte venituri	3.260,0	+ 6.740,0	10.000,0
II. Cheltuieli — Total	22.995,3	+ 2.004,7	25.000,0
din care :			
— Pensie suplimentară, inclusiv pentru majorare	22.995,3	+ 2.004,7	25.000,0
III. Excedent/Deficit (I—II)	+ 27.509,7	+ 3.860,3	31.370,0

ANEXA Nr. 3

FONDUL
pentru plata ajutorului de șomaj pe anul 1992

— mil. lei —

	Program 1992	Influențe	Program rectificat pe anul 1992
I. Sold la 1 ianuarie 1992	33.020,6	—	33.020,6
II. Venituri — Total	83.637,0	+ 42.098,3	125.735,3
din care :			
— Contribuții pentru ajutorul de șomaj de la persoane juridice și fizice care utilizează munca salariată	69.494,8	9.582,8	79.077,6
— Contribuții pentru ajutorul de șomaj de la salariați	13.899,0	717,6	14.616,6
— Dobândă fond șomaj	243,2	+ 31.797,9	32.041,1
III. Cheltuieli — Total	108.195,1	— 64.589,9	43.605,2
din care :			
— Ajutor de șomaj și alocație de sprijin	87.210,0	— 45.796,4	41.413,6
— Cheltuieli privind efectuarea plății	2.877,7	— 1.309,1	1.568,6
— Cheltuieli privind calificarea și recalificarea șomerilor	16.727,4	— 16.406,9	320,5
— Cheltuieli privind plata absolvenților învățământului superior și liceal și alte cheltuieli	1.380,0	— 1.077,5	302,5
IV. Excedent (+)/Deficit (—) (I—II)	+8.462,5	+ 106.688,2	+ 115.150,9

ANEXA Nr. 4

BUGETUL
asigurărilor sociale ale agricultorilor pe anul 1992

— mil. lei —

I. Venituri — Total	16.856,5
A. Venituri proprii	15.225,0
1. Contribuția persoanelor asigurate	235,0
2. Contribuția agenților economici	14.740,0 *)
3. Alte resurse	250,0
B. Subvenții de la bugetul de stat	1.631,5
II. Cheltuieli — Total	12.541,3
1. Pensii de asigurări sociale, inclusiv pensia suplimentară	11.900,0
2. Indemnizații pentru incapacitate temporară de muncă din cauză de boală sau accident	0,2
3. Indemnizații pentru concediu de maternitate și îngrijirea copiilor	0,1
4. Ajutoare de înmormântare	40,0
5. Tratament balnear	21,0
6. Cheltuieli pentru plata pensiilor	230,0
7. Alte cheltuieli	350,0
III. Restituire din împrumutul de 6.408,1 mil. lei acordat în anul 1991 de la bugetul asigurărilor sociale de stat, conform H.G. nr. 154/1991	5.951,8
IV. Excedent/Deficit	— 1.636,6 **)

*) Inclusive contribuția agenților economici, datorată potrivit art. 29 din Legea nr. 36/1992, colectată de Ministerul Finanțelor și pusă la dispoziția Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

**) Deficitul va fi acoperit din soldul existent la 1 ianuarie 1992.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 1992

În temeiul art. 77 alin. (1) din Constituția României, promulgăm Legea privind rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 1992 și dispunem publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 10 martie 1993.

Nr. 36.

HOTĂRÂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

H O T Ă R Ă R E**pentru prelungirea termenului stabilit de art. 4 al Hotărârii
Camerei Deputaților nr. 68/1992 privind înființarea
unei comisii de anchetă**

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Termenul stabilit prin art. 4 al Hotărârii Camerei Deputaților nr. 68/1992 privind înființarea unei comisii de anchetă se prelungește până la 1 aprilie 1993.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ADRIAN NĂSTASE

București, 8 martie 1993.

Nr. 25.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

H O T Ă R Ă R E**pentru modificarea Hotărârii Camerei Deputaților
nr. 59/1992 privind aprobarea componenței nominale
a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților**

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Camerei Deputaților nr. 59/1992 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților se modifică după cum urmează :

1. Se completează Comisia pentru probleme de muncă și protecție socială (anexa nr. 7) cu domnul deputat Vasile Stan, Grupul parlamentar al Frontului Democrat al Salvării Naționale.

2. Se completează Comisia pentru cercetarea abuzurilor, corupției și pentru petiții (anexa nr. 14) cu domnul deputat Tudor Radu, Grupul parlamentar al Partidului Unității Naționale Române.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

București, 8 martie 1993.
Nr. 26.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

H O T Ă R Ă R E

**pentru prelungirea termenului stabilit de art. 1 alin. 2
al Hotărârii Camerei Deputaților nr. 7/1993 privind încuviințarea
Comisiei pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară
și servicii specifice de a porni o anchetă**

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Termenul stabilit de art. 1 alin. 2 al Hotărârii Camerei Deputaților nr. 7/1993 privind încuviințarea Comisiei pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară și servicii specifice de a porni o anchetă se prelungește până la 10 aprilie 1993.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

București, 11 martie 1993.
Nr. 27.

ÎN A T E N Ţ I A C I T I T O R I L O R !

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, a fost înfiinţată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaţilor, care are dreptul, conform prevederilor hotărârii menţionate, la prima publicare a tuturor actelor normative.

Pentru a cunoaşte legislaţia ce a fost adoptată după Revoluţia din Decembrie 1989, pentru a fi informaţi cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriţi, pentru efectuarea formalităţilor de publicitate prevăzute de lege (citaţii, concursuri, pierderi de acte, schimbări de nume, anunţuri ale agenţilor economici, cereri de dobândire sau de renunţare la cetăţenia română etc.), Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, prin Serviciul relaţii cu publicul şi agenţi economici, Bucureşti, invită societăţile comerciale, întreprinzătorii particulari din ţară şi din străinătate, precum şi pe toţi cei interesaţi, să se adreseze în acest scop zilnic între orele 8,00—13,00 la telefon 6.11.77.02 sau direct la sediul acestuia din str. Blanduziei nr. 1, sector 2.

Aducem, pe această cale, la cunoştinţă că, începând cu data de 1 ianuarie 1993, preţurile practicate de regie pentru publicaţiile sale, la care puteţi face abonamente la oficiile poştale, sunt următoarele :

	<u>lei/trimestru</u>
● MONITORUL OFICIAL, Partea I, română	2.625
● MONITORUL OFICIAL, Partea I, maghiară (ROMÂNIA HIVATALOS KÖZLÖNYE)	2.625
● MONITORUL OFICIAL, Partea a II-a	14.400
● MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	1.200
● MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	8.000
● COLECŢIA DE LEGI ŞI DECRETE	1.200
● COLECŢIA DE HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ŞI ALTE ACTE NORMATIVE	2.000

Tarifele aplicate pentru publicaţiile prevăzute de lege a fi inserate în „Monitorul Oficial”, de la data de 1 ianuarie 1993, sunt următoarele :

		<u>lei</u>
1. MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a		
— pierderi de acte, de sigilii, schimbări de nume, citaţii emise de instanţele judecătoreşti şi notariatele de stat	per anunţ	1.000
— acte procedurale ale instanţelor judecătoreşti a căror publicare este prevăzută de lege	per anunţ	1.400
— extras-cerere pentru dobândirea sau renunţarea la cetăţenia română	per anunţ	2.400
— anunţ pentru licitaţie în vederea acordării unei concesiuni aprobate de Guvern	per anunţ	1.800
— concursuri de ocupare de posturi didactice în învăţământul superior	per cuvânt	20
2. MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a		
— publicarea sentinţei judecătoreşti privind înfiinţarea societăţilor comerciale	per anunţ	11.000
— bilanţuri şi conturi de profit şi pierderi :		
— pentru agenţii economici care au funcţionat în anii 1991 şi 1992	per anunţ	8.000
— pentru agenţii economici care au funcţionat numai în anul 1992	per anunţ	7.000
— publicaţii cu prezentare tabelară	per rând coloană	300
— alte publicaţii ale agenţilor economici, sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege	per cuvânt	20

Plata publicaţiilor cuprinse în Partea a III-a şi Partea a IV-a se va face prin mandat poştal pe adresa : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, calea 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5, Bucureşti, cont de decontare 30.98.12.301 B.C.R.—S.M.B. sau cu dispoziţie de plată.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAŢILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Bucureşti, calea 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5, cont 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relaţii cu publicul şi agenţi economici, Bucureşti, str. Blanduziei nr. 1, sector 2, telefon 6.11.77.02.
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, Bucureşti, str. Jiului nr. 163, sector 1, telefon 6.68.55.58.